

Î N C H E I E R E

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Olaru Valeriu și societatea cu răspundere limitată „Amexport Ltd” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Olaru Valeriu împotriva societății cu răspundere limitată „Amexport Ltd” privind repararea prejudiciului material și moral cauzat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015, prin care s-au respins apelurile declarate de Olaru Valeriu și societatea cu răspundere limitată „Amexport Ltd” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 aprilie 2014, de admitere în parte a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 30 aprilie 2013 Olaru Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Amexport Ltd” privind repararea prejudiciului material și moral cauzat.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, la 20 iulie 2010, SRL „Amexport Ltd” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și Consiliului mun. Chișinău, intervenienți accesorii Olaru Valeriu și Galchin Andrei privind anularea certificatului de urbanism nr. 590i/09 din 05 august 2009 și autorizației de construcție nr. 182 din 07 mai 2010, solicitînd și suspendarea actelor administrative contestate, pînă la examinarea cauzei în fond.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 22 iulie 2010 a dispus admiterea demersului SRL „Amexport Ltd” și suspendarea executării certificatului de urbanism nr. 590i/09 din 05 august 2009 și autorizației de construcție nr. 182 din 07 mai 2010, pînă la examinarea cauzei în fond.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2011, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Amexport Ltd”, s-a anulat certificatul de

urbanism nr. 590i/09 din 05 august 2009 și autorizația de construcție nr. 182 din 07 mai 2010.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2011 s-a admis recursul declarat de Olaru Valeriu, s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2011 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Amexport Ltd” împotriva Primăriei și Consiliului mun. Chișinău, intervenienți accesorii Olaru Valeriu și Galchin Andrei privind anularea certificatului de urbanism nr. 590i/09 din 05 august 2009 și autorizației de construcție nr. 182 din 07 mai 2010.

Susține că, din motivul admiterii demersului de suspendare a executării certificatului de urbanism nr. 590i/09 din 05 august 2009 și autorizației de construcție nr. 182 din 07 mai 2010, pînă la examinarea cauzei în fond, s-a aflat în imposibilitate de a efectua lucrări de reconstrucție a apartamentului său, în perioada 22 iulie 2010 – 20 iulie 2011, fiind obligat să închirieze un alt spațiu locativ.

Menționează că, potrivit contractului de locațiune, plata lunară pentru închirierea apartamentului constituie 250 euro, iar avînd în vedere că actele administrative au fost suspendate, a apărut necesitatea prelungirii închirierii spațiului locativ și suportarea cheltuielilor și onorariului executorului judecătoresc pentru acțiunile întreprinse, precum și apărarea intereselor în instanța de judecată.

Consideră că a fost prejudiciat moral.

Cere reclamantul, încasarea de la SRL „Amexport Ltd” în beneficiul lui a prejudiciului material în mărime de 3 000 euro și 14 659.36 lei, a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 aprilie 2014 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la SRL „Amexport Ltd” în beneficiul lui Olaru Valeriu, despăgubiri materiale în sumă de 9 659.36 lei și cheltuieli de judecată în sumă de 307 lei, iar în total 9 966.36 lei. S-a respins pretențiile privind încasarea despăgubirilor materiale în sumă de 3 000 euro și 5 000 lei și a despăgubirilor moral în sumă de 50 000 lei.

Hotărârea primei instanțe a fost contestată cu apel de către Olaru Valeriu și SRL „Amexport Ltd”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015 s-au respins apelurile declarate de Olaru Valeriu și SRL „Amexport Ltd” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 aprilie 2014.

La 15 iulie 2015, Olaru Valeriu a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, solicitînd casarea parțială a acestora, în partea respingerii cerințelor și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a cerințelor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanțele de judecată au interpretat și aplicat eronat normele de drept procedural și material.

Astfel, consideră că au fost prezentate suficiente probe în vederea admiterii pretenției privind compensarea cheltuielilor pentru închirierea spațiului locativ în perioada 22 iulie 2010-20 iulie 2011, timp în care au fost suspendate lucrările de construcție a casei de locuit individuale, prin încheierea instanței de judecată, precum și cele de încasare a cheltuielilor de asistență juridică.

De asemenea menționează că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nefondat au respins cerința privind încasarea prejudiciului moral, deoarece la cererea intimatului au fost suspendate lucrările de construcție a casei de locuit individuale, fapt prin care i-a fost lezat dreptul de proprietate asupra bunului imobil, garantat de art. 1 CEDO, iar în coroborare cu art. art. 1398, 1422 și 1423 ale Codului Civil, instanțele de judecată urmau să încaseze de la intimat în beneficiul său prejudicial moral în mărime de 50 000 lei, ca urmare a suferințelor cauzate în urma acțiunilor ilegale a intimatului.

Consideră că, instanța de apel prin neexpunerea asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, i-a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

La 14 august 2015, SRL „Amexport Ltd” a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, solicitând casarea acestora și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat interpretarea eronată a normelor materiale și anume art. 63 al Legii cu privire la avocatură și art. 1417 Cod Civil.

În argumentarea acestei poziții a indicat că, cheltuielile de judecată nu urmează a fi încasate din contul societății, deoarece urmau a fi solicitate în cadrul procesului civil în care s-au prestat serviciile juridice.

Susține că, instanța de apel nu a luat în considerare prevederile art. 1417 Cod Civil și că, din vina lui Olaru Valeriu nu a fost executată încheierea instanței de apel privind suspendarea lucrărilor de construcție, societatea fiind nevoită să se adreseze executorului judecătoresc în vederea executării actului judecătoresc.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților (f.d. 76), iar la materialele pricinii nu sunt probe referitor la data expedierii și recepționarea deciziei contestate de către Olaru Valeriu și SRL „Amexport Ltd”, recursurile se consideră declarate în termen.

Verificînd legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate de către Olaru Valeriu și SRL „Amexport Ltd” urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Olaru Valeriu și SRL „Amexport Ltd” sînt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către Olaru Valeriu, cît și de SRL „Amexport Ltd” în cererile de recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Olaru Valeriu și SRL „Amexport Ltd”, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Olaru Valeriu și societatea cu răspundere limitată „Amexport Ltd”, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi